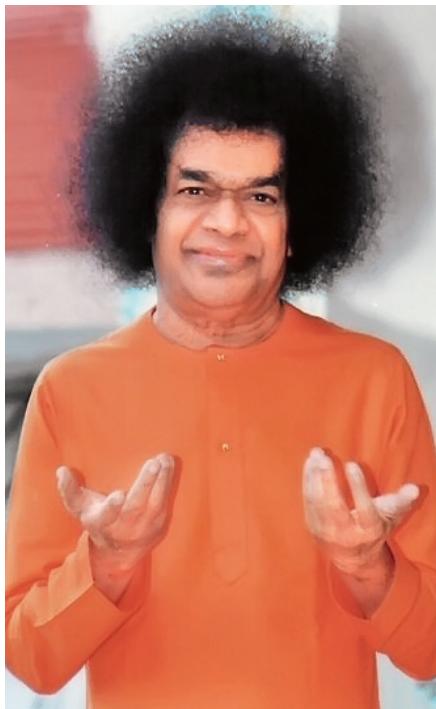

તમારે તમારા હૃદયને પ્રશાંતિ નિબયમ બનાવવા ગું છે

બાબાએ સાંજે જે વ્યાખ્યાનો આપ્યાં, તેમાં એમણે સ્વાર્પણ પર ભાર મૂક્યો, જેથી આપણી પ્રવૃત્તિ સાર્થક બને અને આનંદદાયી નીવડે. માણસે હંમેશાં પોતાની દિવ્યતાનો ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ. જે માણસ જાણે છે કે પોતે દિવ્યતેજનો સ્હુલિંગ છે તેને કદી પણ ભય અકળાવતો નથી...

તમારે અન્યની સેવા કરવી જોઈએ, જ્યાં સુધી અન્યને શાંતિ મળતી નથી, ત્યાં સુધી તમને શાંતિ મળવાની નથી. તમારે તો પ્રત્યેક ઘરને, પ્રત્યેક હૃદયને અને તમારા હૃદયને પણ પ્રશાંતિ નિલયમ બનાવવાનું છે. અભિમાન છોડીને, નિરાશાને ફંગોળીને કામ કરો. જે લોકો ભલા છે અને સ્વાર્થરહિત છે તે બધાનો સહકાર મેળવો. જે માણસ પ્રભુની પ્રાપ્તિને માર્ગ જતો હોય, પછી તે પ્રભુને ગમે તે નામે પિછાનો હોય અને પ્રભુના ગમે તે સ્વરૂપને ભજતો હોય તો તેની જોડે જીવંત સંપર્ક રાખો અને એને પ્રભુ પાસે પહોંચાડી એને પ્રતીતિ કરાવો કે બધાં નામ રૂપ એક જ પ્રભુનું છે. બાબાના આશીર્વદ લઈને, બાબાની વાણીના એમના કર્ષણમાં ગુંજનથી પરિતૃપ્ત બનીને એ લોકો પાછા પોતપોતાને સ્થાનકે ગયા. એ વાણી હતી: “સંગઠિત અને દિંમતવાન જૂથના સભ્ય તરીકે આગેકૂચ કરો, જે પરમાત્મા પ્રત્યેકના હૃદયમાં વસેલો છે, તેની સાચા ભક્તિભાવથી પૂજા કરીને, જીવનને સાર્થક કરો.”

૨૨, ૨૩ અને ૨૪ મી એપ્રિલે લાખો લાખોએ મદ્રાસમાં પ્રશાંતિ નિલયમ વિદ્ધાન મહાસભાનું અધિવેશન ભરાયેલું ત્યારે બાબાના અને અન્ય મહાપંડિતોનાં વાખ્યાનો સાંભળ્યાં. ડૉ.વી.કે ગોકાર્કે બાબાને જગત ઉદ્ઘારક તરીકે અને દુનિયાના પ્રાર્થક માનવીને ઈશ્વરને માર્ગ ચઢાવનાર દ્યાના અવતાર સમા જગતના તારાણાહાર તરીકે ઓળખાયા, એમણે કહું, જગતે સ્થૂલ અને સ્કૃષ્મ, આત્મા તથા દેહના મૂળભૂત ઐક્યની અવગણના કરી છે. એ એમ માને છે, કે આ ઈન્દ્રિયગ્રાહ જે સ્થૂલ તત્ત્વ છે તે જ સર્વસ્વ છે, એનાથી ચિદાત્માનું કશું જ નથી. સાચી પ્રગતિ ત્યારે જ થઈ શકે, જ્યારે માનવ સ્વત્વની ખોજ કરે. એ માહિતી મેળવવાનો, બાબા જગતની વધુ જાણકારી મેળવવાનો પ્રયત્ન ન કરે, પરન્તુ ભૂલો કરીને, માયાના આવરણને દૂર કરીને પોતાના સત્ય સ્વરૂપને પિછાને. ૨૫ મીએ ભારત સરકારના રક્ષા મંત્રાલયના વૈજ્ઞાનિક સલાહકાર ડૉ.એસ. ભગવંતે પ્રવચન આપ્યું. એમણે કહું, “ભગવાન સત્ય સાઈબાબા જોડે એક જ મંચ પર બેસવાનું નિર્માણ મળે એ જિંદગીનો એક અપૂર્વ લહાવો છે. બાબાએ વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં પણ મને

અત્યંત મૂંગવણમાં મૂકી દીધો છે. વર્ષો પહેલાં જ્યારે મારે એમની જોડે પ્રથમ ચક્કમક જરી ત્યારે એમણે મને કહેલું, “તમને વિજ્ઞાનીઓને ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા નથી ખરું ને? તમને આપણા પ્રાચીન ધર્મ ગ્રંથો છે તેમાં જરા જેટલીએ શ્રદ્ધા છે બરી? દાખલા તરીકે ભગવત ગીતા જ લો. તમે એને શ્રદ્ધાપૂર્વક વાંચી છે બરી?” એમના આ વચનથી મારા અભિમાનને ધક્કો વાખ્યો. અમારી વિજ્ઞાનીઓના કુણની ધર્મભાવના સાંબિત કરવા મેં એમનને ઓપનહેમરે જયારે પરમાણુંબોંબ ફોડવાનો પ્રથમ અખતરો કર્યો ત્યારે જે શાદ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા, તે જાણાયા. ભગવતગીતામાંથી દિવિ સૂર્યસહસ્રસ્ય એ શબ્દોનો ઉદ્ગાર એમના મુખમાંથી સહજ રીતે નીકળી ગયો. મેં એમને કહું કે વિજ્ઞાનીઓમાં જે સાચા પંડિતો છે, તેમને આપણા પ્રાચીન ગ્રંથો, ઉપનિષદ અને ભગવતગીતાના ઉચ્ચતર જ્ઞાનની મહત્તમી ખબર છે. એમણે મને પૂછ્યું કે તમારે ભગવત ગીતા જોઈએ છે?

અમે બધા એમની આસપાસ ચિત્રાવતી નદીના કિનારે બેઠા હતા. એમણે તે પછી રેતીના કેટલાક કણો એમના હાથમાં લીધા અને એ રેતીકણો ગીતાના પુસ્તકમાં ફેરવાઈ ગયા. એમણે મને એ ગીતા આપી. મેં એ પુસ્તકમાં ધાપાખાનાનું નામ ક્યાંય હતું કે નહિ તે જોયું. પણ એમાં ધાપાખાનાનું ક્યાંય નામ નહોલું. આ તો ભૌતિક વિજ્ઞાન કે જે મારી વિદ્યા છે, તેની સચ્ચાઈને પડકારનારો બનાવ છે. એમણે મારી સમકાસ સોય, ચ્યાપુ, પાટો વગેરે ઓપરેશન માટેનાં ઓઝારો ઉત્પન્ન કર્યું અને ઓપરેશન કર્યું. હું તો આ જોઈને સંધળું ભાન ભૂલી ગયો હતો.”

ગોકાર્ક કહ્યું કે બાબાએ બૈતિક વિજ્ઞાનના અને રસાયણ શાસ્ત્રના બધા નિયમોને તોડા છે, ના. એમણે નિયમોનો ભંગ કર્યો નથી. તેઓ નિયમોની પેલે પાર ગયા છે. તેઓ સ્થળ કાળની સીમાથી પર છે. એઓ દિવ્ય છે. તેઓ સ્વયં એક મહાન ચયત્કાર છે. આ ગુંચવણમાંથી બધાર આવવાનો આ મારે માટે સૌથી સલામત માર્ગ છે. અમે વિજ્ઞાનીઓ ખૂબ નન્હ હોઈએ છીએ. જ્યારે જ્યારે અમે જે જાણતા હોઈએ તેમાં અમે કણો ઉમેરો કરીએ ત્યારે અમને લાગે છે કે હજુ તો ધંધું જાણવાનું બાકી છે, જ્ઞાનમાં વધારો એ અભિજ્ઞાનના ક્ષેત્રના વિસ્તારાનું બીજું નામ છે. હું જ્યારે આ બોલી રહ્યો છું, ત્યારે માનવસર્જિત યંત્ર લાખો માઈલ દૂર એવા ચન્દ્રમાં ૧૮ ઈંચ લાંબો અને ૮ ઈંચ ઊંઘો ખાડો ખોટી રહ્યું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે જાણકારી મેળવી શકાય, પણ પ્રજ્ઞા? એ તો બાબા પાસે જ મેળવવી પડે. ભગવાન આપણા નિકટતમ સ્વજન છે, શાશ્વત સંદેશ માટે એની તરફ વળો, એ જ આપણા એક માત્ર તારાણાહાર છે.

ત્રણ દિવસ દરમયાન બાબાએ સાંજે જે વાખ્યાનો આપ્યાં, તેમાં એમણે સ્વાર્પણ પર ભાર મૂક્યો, જેથી આપણી પ્રવૃત્તિ સાર્થક બને અને આનંદદાયી નીવડે. માણસે હંમેશાં પોતાની દિવ્યતાનો ઘ્યાલ રાખવો જોઈએ. જે માણસ જાણે છે કે પોતે દિવ્યતેજનો સ્હુલિંગ છે તેને કદી પણ ભય અકળાવતો નથી. મદ્રાસથી બાબા નીલગારી પર્વતમાં ગયા, ત્યાંથી અરબી સમુદ્રના કાઠે કાલિકટ શહેરમાં ગયા. ત્યાંથી ચા તથા કોઝીના બગીચાઓ માટે જાણીતી અશામલાઈ ટેકરીઓમાં ગયા.